

PARC publiceert in Drug and Alcohol Dependence over CATCH-studie

Onlangs verscheen een artikel in 'Drug and Alcohol Dependence' over de eerste deelstudie van CATCH. De CATCH-studie onderzoekt nieuwe farmacologische behandelopties bij crack-cocaïneafhankelijkheid in Nederland. Het is een promotieonderzoek dat loopt vanuit Brijder Onderzoek (PARC) in samenwerking met het AMC/UvA. Lees verder.

Onder de titel 'Behandeling van crack-cocaïne afhankelijkheid met topiramaat: een gerandomiseerde haalbaarheidsstudie in Nederland' werd het artikel gepubliceerd. Dit artikel gaat over de behandeling van crack-cocaïne afhankelijkheid met topiramaat, waarbij de acceptatie en effectiviteit van topiramaat als aanvulling op de leefstijltraining onderzocht zijn. De studie is uitgevoerd bij Brijder op de Zoutkeetsingel in Den Haag.

Het artikel is geschreven Mascha Nuijten, Peter Blanken, Wim van den Brink en Vincent Hendriks. Een Nederlandse samenvatting staat hieronder. Geïnteresseerde collega's kunnen het volledige artikel bij opvragen bij Mascha (mascha.nuijten@brijder.nl).

Samenvatting artikel

Achtergrond:

Crack-cocaïne afhankelijkheid is een complexe stoornis met een beperkt aantal behandelmogelijkheden. Topiramaat is een van de veelbelovende medicamenten waarvan in eerdere studies een afname in cocaïnegebruik en craving aangetoond werden. In de huidige studie werd de acceptatie en effectiviteit van topiramaat als een aanvulling op de standaard psychosociale behandeling (Leefstijltraining [LST]) onderzocht bij crack-cocaïne afhankelijke cliënten van Brijder Den Haag.

Methode:

In totaal namen 74 cliënten deel aan deze gerandomiseerde haalbaarheidsstudie. Zij werden willekeurig ingedeeld in de experimentele of de controlegroep. De behandeling van de experimentele groep bestond uit een LST en de inname van topiramaat (200 mg/dag). In de controlegroep volgden cliënten alleen de LST.

De primaire uitkomstmaat was behandeltrouw, gemeten in het aantal LST-sessies dat gevolgd werd. Secundaire uitkomstmaten betroffen medicatietrouw, veiligheid, cocaïne- en ander middelengebruik, gezondheid, sociaal functioneren en cliënttevredenheid.

Resultaten:

Medicatietrouw ten aanzien van topiramaat-inname was laag. Er waren geen significante verbeteringen door topiramaat in behandelretentie of significante afnames door topiramaat in cocaïne- en ander middelengebruik.

Uit verkennende analyses bleek wel dat topiramaat significant het cocaïnegebruik verminderde in een subgroep van crack-cocaïne afhankelijke cliënten met een comorbide opiaatafhankelijkheid.

Conclusie:

Topiramaat was veilig en draaglijk in deze groep crack-cocaïne afhankelijke cliënten, maar de effectiviteit ervan werd niet ondersteund, mogelijk door een geringe acceptatie van de topiramaat-behandeling. Gezien de ambivalente resultaten in eerdere studies en de negatieve bevindingen van huidige studie, lijkt de geschiktheid van topiramaat als behandeling van crack-cocaïne afhankelijkheid beperkt.